

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERL. ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

No. 204.

Deel IX.

1 Juli 1935.

Adres der Redactie :

H. COLDEWEY, „Nieuw-Veldwijk”, K 73, TWELLO.

INHOUD : H. Coldewey : De schenking der verzamelingen-Oudemans aan de gemeente Amsterdam (Naschrift). — † Dr. J. Th. Oudemans : Lichtvangst 1928. — B. J. Lempke : Een nieuwe Geometride voor de Nederl. Fauna : Chloroclysta (Larentia) miata L. — A. J. Besseling : Nederlandsche Hydrachnidae. Genus Neumania. — B. J. Lempke : Sarothripus degenerana Hb. — B. J. Lempke : Anaitis plagiata L. en efformata Gn. in Nederland. — Prof. Dr. W. Roepke : Over eigen aanmaak van insectenvitrines en het gebruik van cellenlijm ter vervanging van turf e.d. — Rinke Tolman : Satyrus semele L. ab. holanops Brouwer. — P. Haverhorst : Dasychira pudibunda L. ab. concolor Stgr. — H. Coldewey : Taai leven van een vlinder. — Internationaal Congres voor Entomologie. — Promotie van Dr. H. C. Blöte. — Adresverandering. — Verzoek.

De Bibliotheek der Nederlandsche Entomologische Vereeniging, Koloniaal Instituut, Mauritskade 62, Amsterdam (O.), is geopend op werkdagen van 9 $\frac{1}{2}$ —12 uur en van 1—4 $\frac{1}{2}$ uur, des Zaterdags slechts van 9 $\frac{1}{2}$ —12 uur. Aanvragen om boeken richt men aan de Bibliotheek, Mauritskade, en niet aan den Bibliothecaris; voor terugzending geldt hetzelfde.

Inzenders gelieven het door hen gewenschte aantal extra-exemplaren der E. B. (iedere hoeveelheid) of overdrukken (minstens 50 stuks) tegelijk met de inzending van hun manuscript aan te vragen.

De schenking der verzamelingen-Oudemans aan de gemeente Amsterdam (Naschrift).

Nog even moet ik terugkomen op mijn artikel over de coll.-Oudemans in het vorige nummer der E. B., en wel, omdat sommige lezers uit mijn stukje ten onrechte den indruk schijnen gekregen te hebben, dat de verzamelingen in eigendom zouden zijn overgegaan aan het Koloniaal Instituut. Van mijn kant had ik de aangehaalde artikelen der dagbladen algemeen bekend verondersteld — wat misschien niet juist

was — en had er daarom zonder meer naar verwezen, terwijl bovendien de laatste alinea van mijn artikel m.i. iedere kans op misverstand ten eenenmale buitensloot. Nu echter mijn woorden niet in alle opzichten geheel duidelijk bleken te zijn, verheugt het mij ten zeerste thans de gelegenheid te hebben gekregen alles volkomen recht te zetten door nadere gegevens, welke ik aan de vriendelijkheid van den heer J. B. Corporaal, Conservator voor Entomologie aan het Zoölogisch Museum te Amsterdam (en tevens volijverig Secretaris der N.E.V.), te danken heb. Met zijn instemming laat ik hieronder een gedeelte van zijn brief afdrukken, dat de toedracht der feiten voor ieder in een helder licht stelt. Hij schrijft dan het volgende :

„Uit het stukje blijkt m.i. niet duidelijk genoeg, onder welk beheer organisch de collecties nu gebracht zijn. Zij zijn geschonken, volgens de bewoordingen van den schenkingsbrief, „aan de gemeente Amsterdam, ter plaatsing in het Zoölogisch Museum aldaar”. Dit Museum maakt organisch deel uit van de Universiteit van Amsterdam, en omvat de vereenigde collecties op het gebied der Dierkunde, eigendom van de Gemeente en eigendom van het Kon. Zoöl. Genootschap „Natura Artis Magistra”. De beschikbare ruimte van dit Museum was veel te klein geworden, vooral door den grooten aanwas in de laatste 10 jaren van de entomologische verzamelingen, die ten slotte in 13 vertrekken of gedeelten van vertrekken, in 4 verschillende gebouwen, binnen en buiten „Artis” waren ondergebracht. Eerst door het uitbreken van den wereldoorlog, en daarna door de crisis, is de bouw van een eigen Zoölogisch Museum, waarvoor nochtans door de architecten achtereenvolgens verscheidene plannen waren ontworpen, nog steeds niet doorgegaan. In deze ontwerpen was gerekend op zeer behoorlijke plaatsruimte voor de Entomologische Afdeeling, doch er is helaas nog niet van gekomen. Daarom was ons het royale aanbod van het Koloniaal Instituut, om op zéér vrijgevige wijze eene groote bergruimte, met twee werkkamers, ter beschikking te stellen, zoo bijzonder welkom; het stelt mij in staat, door de veel grootere ruimte, alles niet alleen technisch veilig, maar ook op logische, systematische en overzichtelijke wijze op te stellen, zoodat men niet meer lang zal behoeven te zoeken en heen en weer te loopen.”

Naar aanleiding van deze schenking is aan mevrouw de wed. Oudemans-Schober de zilveren eere-medaille der stad Amsterdam aangeboden. Op 9 Mei 1935 heeft op den huize „Schovenhorst” te Putten de uitreiking hiervan plaats gevonden, waarbij Dr. I. H. J. Vos, wethouder van onderwijs

te Amsterdam, de gevoelens van het gemeentebestuur heeft vertolkt.

Ook onzerzijds wenschen wij mevrouw Oudemans van harte geluk met deze welverdiende onderscheiding; wij vleien ons met de hoop hierbij uit naam van al onze lezers te spreken.

Twello, 3 Juni 1935.

H. COLDEWEY.

Lichtvangst 1928.¹⁾

Het komt mij voor, dat de reuk der vlinders tot op veel *verder*²⁾ afstand waarneemt dan het gezicht, doch dat veel meer vlindersoorten gevoelig zijn voor licht dan voor den geur van het als lokaas gebruikte smeer. Dit blijkt hieruit, dat op licht enorm veel soorten afkomen, doch in den regel in slechts enkele exemplaren, wat er dus op wijst, dat nagenoeg alles, wat zich in de naaste omgeving rondvliegende bevindt, op het licht afkomt. Bij het smeren is juist het tegenovergestelde het geval: daar komen soms honderden exemplaren van eene zelfde soort op den geur af, doch is het aantal soorten in den regel niet zoo heel groot. Cf.: „Nachtelijke Excursies te Bussum” (T. v. E., dl. 36, 1893, pp. 1—14).

† J. Th. OUDEMANS.

Een nieuwe Geometride voor de Nederl. Fauna: *Chloroclysta (Larentia) miata* L.

Bij het doorzien van een kleine collectie Lepidoptera, door den heer J. de Boer te Amsterdam in zijn jongensjaren bijeengebracht, vond ik daarin een spannertje, dat ik niet zoo gauw kon thuisbrengen. De Deutsche Geometridenspecialist, Landgerichtsdirektor G. Warnecke, determineerde het exemplaar, dat zich thans in mijn bezit bevindt, als *Chlor. (Lar.) miata* L. Blijkens het etiket is het dier in den herfst van 1913 te Amsterdam gevangen. Door deze vangst is dus eindelijk Ter Haar's vermoeden, dat *miata* inlandsch is (Onze Vlinders, I, p. 279, noot), bevestigd. De soort schijnt bij ons uiterst zeldzaam te zijn, evenals dit het geval is in geheel Noordwest-Duitschland en Sleeswijk-Holstein. Warnecke meent, dat ze een zeer verborgen levenswijze heeft, doch

¹⁾ Wij hopen uit de door Dr. J. Th. Oudemans nagelaten papieren van tijd tot tijd het een en ander te kunnen opnemen, om merkwaardige onderzoekingen, interessante waarnemingen en opmerkingen, enz., aan de vergetelheid te ontrukken. Red.

²⁾ De gespateerde woorden waren alle in het oorspronkelijke onderstreept. Red.